

Reading the rural: Materialist awareness while walking in the countryside

Enric Castelló, Universitat Rovira i Virgili, Spain, enric.castello@urv.cat

---

This is a video-essay about rurality and the researcher's awareness of the agency of materiality in the countryside. The embodied experience triggers self-reflection on the social constructivist approach to culture and media representations. The research proposes to read rural materialities as texts and to consider non-human agencies in the research of rural imaginaries.

Keywords: rurality; rural imaginary; landscape; social constructionism; materialism; rural embodiment

---

VIDEO ARTICLE

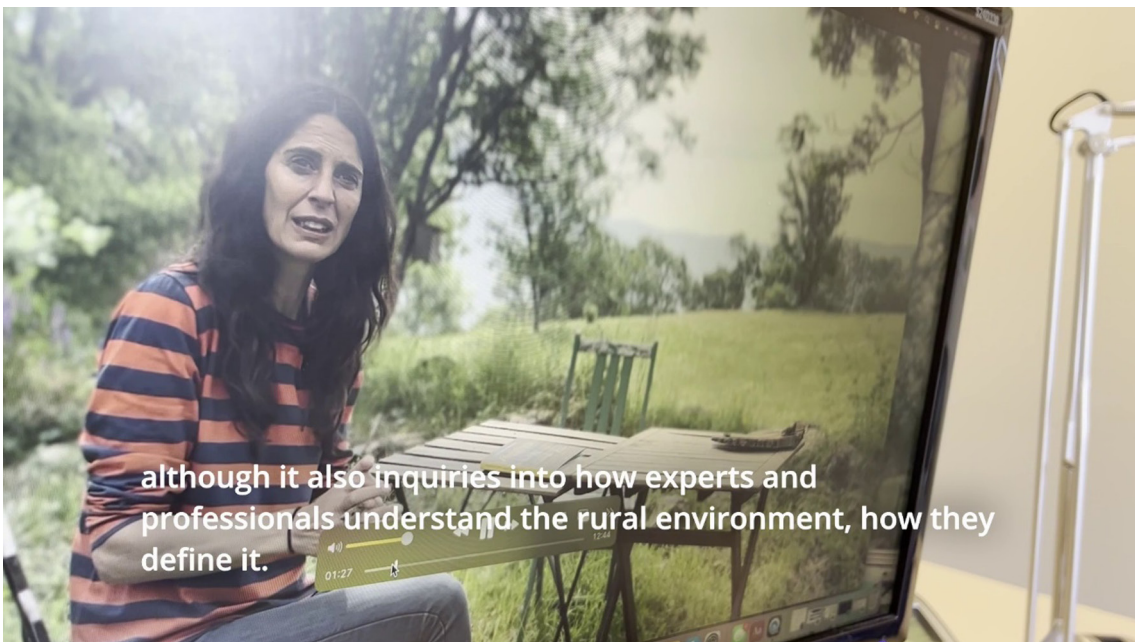
Available to view here: <https://doi.org/10.16995/jer.10716>.

Available for download here: <https://doi.org/10.16995/jer.10716.mp4>.

STILLS FROM THE VIDEO ARTICLE

Some are literal, others are signs, or significant objects awaiting interpretation.

although it also inquires into how experts and professionals understand the rural environment, how they define it.

Video article transcript

[Note: This is a transcript of a video article. Onscreen text appears left justified, while spoken words are indented. Individual elements from the transcript, such as metadata and reference lists, may appear more than once in the document, in order to be properly read and accessed by automated systems. The transcript can be used as a placeholder or reference when it is not possible to embed the actual video, which can be found by following the DOI.]

[0:10]

Reading the rural: Materialist awareness while walking in the countryside

Enric Castelló, Universitat Rovira i Virgili

This is a video-essay about rurality and the researcher's awareness of the agency of materiality in the countryside. The embodied experience triggers self-reflection on the social constructivist approach to culture and media representations. The research proposes to read rural materialities as texts and to consider non-human agencies in the research of rural imaginaries.

Keywords: rurality, rural imaginary, landscape, social constructionism, materialism, rural embodiment

Enric Castelló is Professor of Journalism and Media Analysis at Universitat Rovira i Virgili (Tarragona, Spain)

[Enric Castelló]

Hola, soc Enric Castelló, professor del Departament d'Estudis de Comunicació de la Universitat Rovira i Virgili. Vos presente aquest breu vídeo, un vídeo assaig sobre els imaginaris del rural. Forma part d'un projecte de recerca que es titula "Nous imaginaris del rural a l'Espanya contemporània" i que versa especialment de l'estudi de la cultura, del documental i del cinema. Tanmateix veureu que el vídeo descriu una sortida al camp, al rural. Sovint faig aquestes sortides, per endreçar, per reflexionar i posar una mica d'ordre a aquestes idees que vaig descobrint en aquestes recerques. Tanmateix en aquest viatge, en aquesta breu sortida, el que faig és experimentar amb els elements de la ruralitat. El meu cos intercanvia, d'alguna forma dialoga amb aquests elements i prenc consciència de que no són mers agents passius esperant a ser descrits, sinó que tenen una agència pròpia. Veureu que també els pose en diàleg amb les entrevistes a experts i professionals que he anat fent. Són veus expertes sobre el rural. Tot plegat ens serveix per a analitzar i per a reflexionar sobre la nostra aproximació construccionista al món de la cultura i de la societat, i tenir en compte aquestes perspectives més amples des de l'ecologia política. Cal

considerar per tant els elements no només humans sinó també els no-humans, aquests elements de la natura o simplement de la materialitat. Espere que el vídeo sigui interessant per tots vosaltres i que us faci reflexionar també. Moltes gràcies.

Hello. I am Enric Castelló, professor in the Department of Communication Studies at Rovira i Virgili University. I present you with this short video, a video essay on rural imaginaries. It is part of a research project entitled “New imaginaries of the countryside in contemporary Spain” and which deals especially with the study of culture, documentary and film. However, you will see that the video describes an outing in the rural, in the countryside. I often take these trips, to do a reset, to reflect and give some order to the ideas that I discover in the research. However, on this trip, on this short outing, what I do is experiment with the elements of rurality. My body somehow exchanges, dialogues with these elements and I become aware that they are not mere passive agents waiting to be described but have their own agency. You will see that I also put these elements in dialogue with the interviews with experts and professionals that I have done. They are experts on the rural. All of this serves to analyze and to reflect on our constructionist approach to culture and society, and to consider these broader perspectives from political ecology. It is therefore necessary to consider the not just human agents but also non-human, these elements of nature or simply of materiality. I hope that the video is interesting for all of you and that it makes you reflect on the issue as well. Thank you.

[2:45]

I. El passeig

I. The walk

[Enric Castelló]

El projecte que coordina investiga els imaginaris del rural i la producció cultural. La recerca porta a terme lectures en profunditat i anàlisi narrativa i textual. El objecte d'estudi són els diaris, la televisió o els documentals, tot i que també indague sobre com els experts i professionals entenen el medi rural, com el defineixen.

He fet algunes entrevistes a periodistes especialitzats, experts i persones que coneixen bé el món rural, que hi treballen. Els pregunto sobre la qüestió i intento relacionar el que escolte amb el que llegeixc. Pose en diàleg aquestes definicions. Sovint faig caminades entre els camps conreats per reflexionar-hi. M'ajuda a desembolicar tot el que vaig progressant.

En una de les darreres eixides, tanmateix, vaig tenir una mena de revelació. Vaig començar a percebre que els elements de la ruralitat que observava, no eren mers actors passius, esperant a ser definits. Vaig entendre que havia iniciat un procés de

recerca d'encossament; un procés en que el meu cos, els sentits, el moviment, el contacte amb els elements, les limitacions d'accés a llocs, prenen un sentit en el medi rural. Vaig començar a experimentar un diàleg en què arbres, plantes, pedres i senyals contribuïen d'alguna manera a la comprensió del rural.

The project I am coordinating investigates rural imaginaries and cultural production. The research carries out close readings and narrative and textual analysis. The object of study is the media, television, or documentaries, although it also inquires into how experts and professionals understand the rural environment, how they define it.

I have interviewed specialized journalists, experts and people who know the rural world well, who work there. I ask them about the issue, and I try to relate what I hear to what I read. I put these definitions in dialogue. I often take walks among the fields to reflect on them. It helps me unravel everything as I progress.

On one of my last outings, however, I had a sort of revelation. I began to perceive that the elements of rurality I observed were not mere passive actors, waiting to be defined. I understood that I had started a process of embodiment research; a process in which my body, the senses, the movement, the contact with the elements, the limitations of access to places, acquired a meaning in the rural environment. I began to experience a dialogue in which trees, plants, stones, and signs somehow contributed to the understanding of the rural.

[4:22]

II. Consciència

II. Awareness

[Enric Castelló]

Potser el primer indici va ser el descobriment i observació atenta d'una fletxa pintada a una olivera centenària. Semblava que em demanava que tornés. Ho vaig interpretar com una invitació a remirar el camí que havia fet. En aquell moment ja no importava qui l'havia pintada, ni quin significat podria haver tingut com a indicació.

Un d'aquells dies, Eloi Barrera, periodista sonor expert en la ruralitat, m'havia donat algunes pistes sobre els elements que caldria considerar per entendre el rural. El paisatge prenia una rellevància clara.

Perhaps the first clue was the discovery and careful observation of an arrow painted on a century-old olive tree. It seemed to be asking me to go back. I interpreted it as an invitation to look back along the path I had taken. At that moment it no longer mattered who had painted it, or what meaning it might have had as an indication.

One of those days, Eloi Barrera, a sound journalist expert in rurality, had given me some hints about the elements to consider in order to understand rurality. The landscape took on a clear relevance.

[5:04]

Eloi Barrera, sound journalist (Catalunya Ràdio)

Hi deu haver diversos criteris que ens ajudin a descriure què és la ruralitat. Jo m'imagino que el paisatge, el paisatge visual fins i tot, en entorns molt dominats pel bosc, per la muntanya, pels terrenys agrícoles...

Barrera: "There must be several criteria that help us describe what rurality is. I imagine that the landscape, the visual landscape even, in environments highly dominated by the woodlands, by mountains, by agricultural land..."

[5:21]

[Enric Castelló]

Però Barrera de seguida havia anotat "contradiccions". En el passeig soc conscient que aquest paisatge està ple de textos també contradictoris. Alguns són literals, altres són signes, o objectes significants esperant una interpretació. Si una senyal o una marca és un text, perquè no una pedra posada de determinada forma o una olivera alineada a una *antara*? La disposició d'aquest paisatge ens ofereix també un discurs, per exemple, sobre límits, la cura. Si entenem el text com ho fa Paul Ricoeur (2016, 107[1981]), si fem del passeig pel camp una experiència d'encossament, hermenèutica, el paisatge esdevé un text ple de significat.

Mire enrere el paisatge i comence a llegir-lo i rellegir-lo. Com molts altres abans que jo, em faig la pregunta sobre què és el paisatge. Tim Ingold (1993, 162) remarca que no és naturalesa, ni tan sols espai. Ingold diu que el paisatge s'ha de veure com un cos dinàmic on han cristal·litzat infinites accions i obres, un objecte que està en construcció i que experimentem en cada moment.

But Barrera immediately noted contradictions. On my walk I am aware that this landscape is full of contradictory texts. Some are literal, others are signs, or significant objects awaiting interpretation. If a sign or a mark is a text, why not a stone placed in a certain way or an olive tree aligned with an *antara*? The arrangement of this landscape also offers us a discourse, for example, about limits, care. If we understand the text as Paul Ricoeur (2016, 107[1981]) does, if we make the walk through the countryside a hermeneutic experience of embodiment, the landscape becomes a text full of meaning. I look back at the landscape and start reading and rereading it. Like many others before me, I ask myself the question about what landscape is. Tim Ingold (1993, 162) remarks

that it is not nature, or even space. Ingold says that the landscape must be seen as a dynamic body where infinite actions and works have crystallized, an object that is under construction and that we experience at every moment.

[6:37]

“El sentit està per *descobrir-lo* al paisatge, només si sabem com posar-hi atenció. Cada tret, doncs, és una pista potencial, una clau de sentit més que un vehicle per carregar significat”

“Meaning is there to be *discovered* in the landscape, if only we know how to attend to it. Every feature, then is a potential clue, a key to meaning rather than a vehicle for carrying it” (Ingold 1993, 172). [Emphasis in the original].

[6:50]

[Enric Castelló]

Sembla un lloc poc habitat a primera vista, la ruralitat. En el passeig, hi trobem expressions d'una ciutat propera, l'assetjament d'un sistema productiu intensiu, les protestes i lluites de resistència o els senyals de les cultures subrurals que apareixen en diàleg amb les suburbanes. Aviat tindria més claus gràcies a l'entrevista amb la geògrafa Rosa Cerarols, una de les expertes en aquesta matèria. Les seves idees em guien en un entorn que crida participar de la discussió.

It looks like a sparsely populated place at first glance, rurality. Along the way, we find expressions of a nearby town, the harassment of an intensive production system, protests and resistance struggles or signs of sub-rural cultures that appear in dialogue with suburban ones. I would soon have more clues thanks to the interview with the geographer Rosa Cerarols, one of the experts in this field. Her ideas guide me in an environment that urges participation in the discussion.

[7:27]

Rosa Cerarols, geographer (Universitat Pompeu Fabra)

No m'agrada la dicotomia. No m'agrada parlar del rural en relació amb l'urbà. Pel que ens entenem, ens quedem amb una dicotomia que avui està superada. Aquí és on tenim el repte. Aquí hi ha coses que no funcionen. Perquè moltes de les formes de vida contemporània en el rural són urbanes. Per tant, aquí crec que hem de ser més precises en com definim i on posem l'èmfasi també en entendre els reptes que tenim.

Cerarols: “I don't like the dichotomy. I don't like to talk about the rural in contrast to the urban. As far as we understand each other, we are left with a dichotomy that has been overcome today. This is the challenge. There are things here that don't work.

Because many of the contemporary ways of life in the countryside are urban. Therefore, here I think we have to be more accurate in how we define and where we put the emphasis also in understanding the challenges we face.”

[8:11]

[Enric Castelló]

Ens trobem dins d’una “perspectiva vivencial” que dona sentit des de la praxi; podem estar davant d’una ontologia pragmàtica del paisatge. Charles Peirce (1998, 102–3[1972]) va dividir el sistema de generació dels sentits en tres elements: la representació com a producte d’una funció; la connexió o relació de l’objecte amb un altre i la qualitat material o com es percep. Keith Halfacree (2006), més concretament, desenvolupa una mena de trinitat per explicar el model d’espai rural. És una proposta també articulada en tres elements: la localitat rural i les pràctiques espacials de producció i consum; les representacions de la ruralitat; i l’experiència quotidiana, sempre incoherent i fracturada. El meu passeig és una clara consciència d’aquest tercer element, de la praxi, del sentir i tocar la terra, l’experiència, la matèria viva.

Altres investigadores de l’encossament han experimentat aquest tercer element. No gaire lluny d’aquest indret, a Ulledecona, tenim un exemple de com l’olivera mil·lenària número 968 va interactuar amb Annette Arlander (2021); l’arbre pren una agència indiscutible en aquesta història articulada en tres cartes i en els pensaments, sentiments i sensacions que té la investigadora.

We are within an “experiential perspective” that gives meaning from praxis; we can be faced with a pragmatic ontology of the landscape. Charles Peirce (1998, 102–3[1972]) divided the sense-generating system into three elements: representation as the product of a function; the connection or relationship of the object with another and the material quality or how it is perceived. Keith Halfacree (2006), more specifically, develops a kind of trinity to explain the model of rural space. His proposal is also broken down into three elements: the rural locality and the spatial practices of production and consumption; the representations of rurality; and everyday experience, always incoherent and fractured. My walk is a clear awareness of this third element, of praxis, of feeling and touching the earth, experience, living matter.

Other researchers of embodiment have experimented with this third element. Not far from this place, in Ulledecona, we have an example of how the millennial olive tree number 968 interacted with Annette Arlander (2021). [Image from Arlander 2021]; the tree takes an indisputable agency in this story articulated in three letters and in the thoughts, feelings and sensations of the researcher.

[9:34]

[Text appears in Arlander 2021]

On 19th December 2019 I spent some time with an ancient olive tree (no. 968) in La Foia d'Ulldecona, in Catalonia, Spain. This was the first time I wrote a letter to a tree with the tree, sitting by the tree. This was also the first time I wrote in front of the camera, performed writing for the camera. The letter in the text scroll is the one I am writing in the image. Writing by hand by the tree takes place in real time and is much slower than reading the text.

[Enric Castelló]

Res del que passa és possible sense la presència de l'olivera i sense el soroll que fan les fulles pentinant el vent. El procés d'escolta, silenci i reflexió és necessari.

L'arbre sempre és únic. Vull dir que cada pedra, cada paret, cada inscripció és un missatge present, material. No cal que se senta o perceba que hi és. Tornant a Peirce (1998, 60[1972]); l'objecte existeix fora de la nostra consciència i independentment del que pensem d'ell.

Llegint Tim Hall (2020), vaig descobrir com la cultura i el cinema britànics també havien funcionat un imaginari anti-idil·li. En el seu article vaig trobar una fotografia que jo també havia fet; un cotxe rovellat abandonat enmig del camp. L'anti-idil·li conforma tota una narració que associa la ruralitat amb artefactes indesitjables, que rebutgem. Però que hi són. En el context ibèric és un discurs molt arrelat: el camp com a lloc subdesenvolupat, abandonat, fins i tot terrorífic. Tanmateix, la meva experiència transmet tot el contrari: la cultura apareix incessant al passeig. És quelcom que ja m'havia remarcat Gemma Carbó, la directora del Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí. Paraules sàvies d'una professional coneixedora del patrimoni i la cultura rural.

Nothing that happens is possible without the presence of the olive tree and without the noise made by its leaves combing the wind. The process of listening, silence and reflection is necessary.

The tree is always unique. I mean that every stone, every wall, every inscription is a present, material message. It doesn't have to be felt or perceived to be there. It is. Returning to Peirce (1998, 60[1972]); the object exists outside of our consciousness and independently of what we think of it.

Reading Tim Hall (2020), I discovered how British culture and film had also operated an anti-idyllic imaginary. In his article I found a photograph that I had also taken; a rusty car abandoned in the middle of the field. The anti-idyll forms a whole narrative that

associates rurality with undesirable artefacts, which we reject. But they are there. In the Iberian context it is a deeply rooted discourse: the countryside as an underdeveloped, abandoned, even terrifying place. However, my experience conveys quite the opposite: culture appears incessantly during the walk. It is something that Gemma Carbó, the director of the Museum of Rural Life in l'Espluga de Francolí, had already mentioned to me. Wise words from a professional who knows a great deal about heritage and rural culture.

[11:10]

Gemma Carbó, Museu de la Vida Rural (Fundació Carulla)

Vol dir que estàs parlant d'un paisatge humanitzat per definició però a més a més d'un paisatge que genera relacions de la comunitat amb la natura. Amb el que ja no estàs parlant només de la muntanya, o del bosc, o del llac, que és aquesta mirada que encara tenen molts parcs naturals, molt bucòlica d'un paisatge aparentment salvatge i preservat, sinó que ja estàs parlant del paisatge com un escenari on passen coses, i aquest passar coses és el que és la cultura. Les coses que passen en aquest paisatge tenen a veure amb una comunitat tenen a veure amb unes formes de relacionar-s'hi, tenen a veure amb uns usos, tenen a veure amb unes maneres de viure. Llavors vol dir que estàs parlant de cultura. Parlant de paisatge estàs parlant de cultura.

Carbó: "It means that you are talking about a humanized landscape by definition but also a landscape that generates community relationships with nature. You are no longer talking only about the mountain, or the forest, or the lake, which is a very bucolic approach that many natural parks still have, of an apparently wild and preserved landscape, but you are already talking about the landscape as a stage where things happen, and this happening is what culture is. The things that happen in this landscape have to do with a community, they have to do with some ways of relating to it, they have to do with some uses, they have to do with some ways of living. Then it means you are talking about culture. When talking about landscape, you are talking about culture".

[11:58]

[Enric Castelló]

Contràriament a un imaginari idíl·lic o estètic, el que trobe en la recerca fent camí és un lloc de diversitat i plurisemàntic, contradictori i de vegades cacofònic. Allà on pose l'ull o les orelles, allà on fixe els sentits, aquesta riquesa s'expressa d'una manera evident. La complexitat es mostra a través de textos activistes que expressen frustracions o lluita. Les materialitats es revelen també en les construccions

maldestrament acabades; la contenció d'una naturalesa a través de materials de tota mena falla rotundament.

El geògraf David Bell (2006) va explicar justament una revelació que va tenir durant unes vacances a una casa rural a Catalunya. Després de descriure idil·lis mediàtics, gastronòmics i turístics, Bell va concloure que aquest idil·li rural és producte del pensament burgès que prepara el territori per ser gestionat i amaga l'alteritat. Al contrari del món massificat i adotzenat, de la repetició d'una cultura popular poc innovadora, de la comodificació de les expressions creatives, a la ruralitat trobe una veritable innovació. Ben al contrari del discurs hegemònic, el més trencador està aquí. Aquesta idea ja me l'ha advertit també Josep Sucarrats, director de la revista *Arrels* i un dels millors coneixedors de les iniciatives més innovadores a la ruralitat catalana.

Contrary to an idyllic or aesthetic imaginary, what I find in my itinerant research is a place of diversity and plurisemantic, contradictory and sometimes cacophonous place. Wherever I direct my eyes and ears, wherever I turn my senses, this richness is expressed in an obvious way. Complexity is shown through activist texts that express frustrations or struggle. Materiality is also revealed in the clumsily finished constructions; the containment of the nature through all sort of devices fails resoundingly.

The geographer David Bell (2006) precisely explained a revelation he had during a holiday in a rural house in Catalonia. After describing media, gastronomic and tourist idylls, Bell concluded that this rural idyll is a product of bourgeois thinking that prepares the territory to be managed and hides otherness. In contrast to the massified and domesticated world, to the repetition of a scarcely innovative popular culture, to the commodification of creative expressions, in the rural I find true innovation. Quite the opposite of the hegemonic discourse, the most disruptive is here. Josep Sucarrats, director of *Arrels* magazine and one of the best connoisseurs of the innovative initiatives in rural Catalonia, had already warned me about this idea.

[13:27]

Josep Sucarrats, director of *Arrels* magazine

Un món rural més viu també provocarà més creació cultural o més desenvolupament cultural. Ara mateix, probablement, en el món rural és on s'estan produint algunes, i a vegades penso que la majoria, de propostes culturals innovadores i transgressores. I potser a vegades això és perquè la administració hi intervé poc justament. Té dues cares de la mateixa moneda això. Si no intervé no hi ha prou recursos per fer cultura, però si intervé a vegades aquells recursos acaben condicionant la cultura, que penso

que això és una cosa que el món urbà, si més no a Catalunya, en pateix els efectes per ser una cultura més encotillada.

Sucarrats: “A more vibrant rural world will also lead to more cultural creation or more cultural development. Right now, probably, the rural world is where some, and sometimes I think the majority, of innovative and transgressive cultural proposals are taking place. And, maybe sometimes, this is precisely because the authorities scarcely intervene. This is two sides of the same coin. If they [the authorities] don’t intervene, there aren’t enough resources to create culture, but if they intervene sometimes those resources end up conditioning culture, which I think is something that the urban world, at least in Catalonia, is suffering the effects of as it is a more restricted culture”.

[14:22]

[Enric Castelló]

Només amb el contacte directe que ofereix la caminada puc contrastar aquestes afirmacions amb el que experimenta el meu cos a la ruralitat. Hem de reconectar amb la natura, amb l’entorn. Vanesa Freixa, creadora, escriptora i pastora pirinenca, parla de decreïxer, de disminuir. Freixa (2023) ha publicat segurament el manifest més important de la ruralitat dels darrers anys. Un crit per que espavilem, que el temps se’ns acaba. Parla de reconexió, de consciència, d’apropament i sensibilitat: El ruralisme acaba sent una experiència que es construeix des del vincle i s’expressa en allò que transformem en l’entorn: plantar, criar animals. Freixa ens il·lumina amb cada paraula:

Only with the direct contact afforded by the walk can I contrast these statements with what my body experiences in the countryside. We must reconnect with nature, with the environment. Vanesa Freixa, creator, writer and shepherd from the Pyrenees, talks about diminishing, lowering. Freixa (2023) has probably published the most important manifesto of rurality in recent years. A wake-up call, that our time is running out. She speaks of reconnection, awareness, approach and sensitivity: Ruralism ends up being an experience that is built from the bond and is expressed in what we transform in the environment: planting, raising animals. Freixa enlightens us with every word:

[15:08]

Vanesa Freixa, rural author and shepherdess in the Pyrenees

Una mica aquesta seria la mare dels ous al final. És un element més que demostra la desconexió tan gran que hem viscut com a societat globalitzada a nivell mundial del que seria el vincle amb el món rural. I no només del món rural sinó de l’autonomia pròpia en de saber-nos proveir dels nostres aliments i de saber com i on els fem. I això ens fa una societat totalment depenent.

Freixa: “In a way, this would be the crux of the matter in the end. It is another element that demonstrates the huge disconnection we have experienced as a globalized society, on a global level, from what would be the link with the rural world. And not just from the rural world but from our own autonomy in knowing how to provide ourselves with our food and knowing how and where we produce it. And this makes us a totally dependent society”.

[15:38]

[Enric Castelló]

Però aquesta idea demana un canvi, un apropament a l'ecologia política que consideri la naturalesa, els animals i les plantes, també els objectes. Aquesta perspectiva ens la va donar, entre d'altres, Jane Bennett (2022 [2010]) amb el seu concepte de “matèria vibrant”. Una matèria agèntica. El rural agèntic ha de ser inclusiu (Castelló, 2024). En el meu passeig, sembla clar que hi ha hagut més que una agència humana, com diria Bennet, podríem entendre tot plegat com un sistema d'assemblatges, on el conill mort en descomposició, els senyals de trànsit rovellats amb marques, la paret de blocs que s'enfonsa, els plàstics entre arrels i cables són elements inesperats que donen sentit. Què pot dir el construccionisme sobre tot això? Dubte.

But this idea calls for a change, an approach to political ecology that considers nature, animals and plants, as well as objects. This perspective was given to us by, among others, Jane Bennett (2022 [2010]) with her concept of “vibrant matter”. An agentic matter. The *agentic rural* must be inclusive (Castelló, 2024). On my walk, it seems clear that there has been more than human agency, as Bennett would say, we could understand the whole thing as a system of assemblages, where the dead decomposing rabbit, the rusty road signs with marks, the falling block wall, the bits of plastic among roots, and cables are unexpected elements that make sense. What can constructionism say about all this? I have my doubts.

[16:35]

III. No sol (la pedra)

III. Not alone (the stone)

[17:15]

[Enric Castelló]

La mateixa Jane Bennett advertia de que aquesta perspectiva posthumanista necessita de certa predisposició a semblar neci, o ingenu. Però el lligam que l'autora ens assenyala entre aquesta aproximació i la qualitat democràtica em sembla pertinent. Bennett va argumentar que el materialisme vital supera l'ambientalisme

i la idea d'un domini dels humans sobre la resta de coses. L'antropocentrisme—propi del construccionisme (Braidotti, 2020:21[2019])—que regeix la nostra recerca s'esquerda, per fi. Per sort, no estic sol davant d'aquesta sensació, després del passeig, després de la recerca d'encossament.

Altres investigadores treballen en aquesta esquerra. Com l'antropòloga Anna Tsing (2015) qui expressava com sentia la connexió establerta entre els fongs que trepitjava al bosc. “Els bolets no son predicibles, ens ajuden a escoltar”, advertia Tsing (2011: 10). Juntament amb Elaine Gang exposen els assemblatges entre humans i no humans per entendre les interdependències entre espècies i elements de la natura (Gang i Tsing, 2018). Acabar amb els bolets o aliar-s'hi amb la tasca de connexió i restauració del bosc; aquesta era la disjuntiva, potser extrapolable a tota la resta. Una disjuntiva existencial. Enfrontar-se o col·laborar. Extinció o amor i respecte pel que ens envolta.

La temptació d'un realisme especulatiu em persegueix quan arribe al despatx. Implica qüestionar el que considerem ruralitat. Podria ser la ruralitat un sistema d'assemblatges humà/no-humà? Aquest dubte és present ara a la recerca. Estic portant la meua comprensió cap a una ontologia orientada a objectes (Harman 2018)? Pot dubtar fins a aquest punt un construccionista social, qui es dedica a analitzar narracions i textos, algú que interpreta signes i imaginaris?

Res és igual quan torne a davant la pantalla. Segueixc llegint i escoltant programes de podcast sobre el camp i la natura, mentre la mirada es fixa en nous elements que dialoguen, refuten o confirmen afirmacions i opinions, ara tot acarant una pedra que he agafat durant la passejada. Freda, rugosa. No estic sol, hi és ella també, a sobre de la taula. L'agafe i l'observe de tant en tant. Com més allunye la mirada de la pantalla i de les lletres i com més observe la pedra i la sent, més evidencie la necessitat de la interpretació humana de comptar amb la resta.

Jane Bennett herself warned that this posthumanism perspective requires a certain predisposition to seem foolish, or naive. But the link that the author points out between this approach and the democratic quality seems relevant to me. Bennett (2022[2010]) argued that “vital materialism” overcame environmentalism and the idea of human domination over all other things. The anthropocentrism—common in constructionism (Braidotti, 2020: 21[2019])—that governs our research is cracked, finally. Fortunately, I'm not alone with this feeling, after the walk, after the embodied research.

Other researchers are working on this crack. Like the anthropologist Anna Tsing (2015) who expressed how she felt the connection established between the fungi she stepped on in the forest. “Mushrooms are unpredictable, they help one listen”, warns Tsing (2011: 10). Jointly with Elaine Gang, they expose the assemblages between humans and non-humans to understand the interdependencies between species and elements of

nature (Gang and Tsing, 2018). Put an end to mushrooms or joining them in the task of connecting and restoring the forest; this was the disjunction, perhaps extrapolated to everything else. An existential disjunction. Confront or collaborate. Extinction or love and respect for what surrounds us.

The temptation of speculative realism haunts me when I arrive at the office. It involves questioning what we consider rurality. Could rurality be a system of human/non-human assemblages? This doubt is now present in our research. Am I taking my understanding towards an object-oriented ontology (Harman 2018)? Can a social constructionist, who is dedicated to analysing narratives and texts, someone who interprets signs and imaginaries, doubt to this extent?

Nothing is the same when back in front of the screen. I continue to read and listen to podcast programs about the countryside and nature, while my gaze is fixed on new elements that dialogue, refute or confirm statements and opinions, now while caressing a stone I picked up during the walk. Cold, rough. I am not alone, it is there too, on the table. I pick it up and look at it from time to time. The more I look away from the screen and the letters and the more I observe the stone and I feel it, the more evident the need for human interpretation to count on the rest becomes.

[20:07]

References

- Arlander, Annette. 2021. "Dear Olive Tree." *Journal of Embodied Research* 4 (2): (19:40). <https://doi.org/10.16995/jer.70>
- Barrera, Eloi. 2023. Interview. La Seu d'Urgell. 28 July.
- Bennett, Jane. 2022(2010). *Materia vibrante. Una ecología política de las cosas*. Caja Negra. Buenos Aires.
- Bell, David. 2006. "Variations of the Rural Idyll." In *The Handbook of Rural Studies*, edited by Paul Cloke, Terry Marsden, and Patrick Mooney, 149–60. London: Sage.
- Braidotti, Rosi. 2020(2019). *Coneixement posthumà*. Arcàdia. Barcelona
- Castelló, E. 2024. Voices from the Emptiness. Developing the agentic rural on Spanish television, *Critical Studies in Television: The International Journal of Television Studies*,19(1): 7–24. <https://doi.org/10.1177/17496020231202511>
- Carbó, Gemma. 2023. Interview. L'Espluga de Francolí. 20 July.
- Cerarols, Rosa. 2023. Interview. Barcelona. 20th September.
- Freixa, Vanesa. 2023. *Ruralisme. La lluita per una vida millor*. Barcelona: Ara Llibres.
- Freixa, Vanesa. 2023. Interview. Olp. 21st June.

- Gang, Elaine and Tsing, Anna. 2018. "How things hold. A diagram of coordination in a Satoyama forest". *Social Analysis. The International Journal of Anthropology*, 62(4): 102–145. <https://doi.org/10.3167/sa.2018.620406>
- Halfacree, Keith. 2006. "Rural Space: Constructing a Three-Fold Architecture." In *Handbook of Rural Studies*, edited by Paul Cloke, Terry Marsden, and Patrick Mooney, 44–62. London: Sage.
- Hall, Tim. 2020. "After the Rural Idyll: Representations of the British Countryside as a Non-Idyllic Environment." *Geography* 105 (1): 6–17. <https://doi.org/10.1080/00167487.2020.12094083>
- Harman, Graham. 2018. *Object-Oriented Ontology. A New Theory of Everything*. Milton Keynes: Penguin Random House.
- Ingold, Tim. 1993. "Temporality of the Landscape." *World Archaeology* 25 (2): 152–74. <https://doi.org/10.1080/00438243.1993.9980235>
- Peirce, Charles S. 1998(1972). *The Essential Writings*. New York: Prometheus Books (Originally published as *Collected Papers of Charles Sanders Peirce* by Harvard University Press, 1931–1958).
- Ricoeur, Paul. 2016(1981). *Hermeneutics and the Human Sciences. Essays on Language, Action and Interpretation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sucarrats, Josep. 2023. Interview. Barcelona. 20th September.
- Tsing, Anna. 2011. "Arts of inclusion, or how to love a mushroom". *Australian Humanities Review*, 50: 5–21. <http://doi.org/10.22459/AHR.50.2011>
- Tsing, Anna. 2015. *The Mushroom at the End of the World. On the Possibility of Life in Capitalist Ruins*. Princeton University Press. Princeton and Oxford.

Thanks to Vanesa Freixa, Rosa Cerarols (UPF), Gemma Carbó (Museu de la Vida Rural de l'Espluga de Francolí de la Fundació Carulla), Eloi Barrera (Catalunya Ràdio), Josep Sucarrats (Revista Arrels), Carlo Berti (URV), Sònia Ródenas (URV), Andrew Clarke, and the reviewers and editors of *Journal of Embodiment Research*.

All images by the author excepting two pictures quoted from the article by Annette Arlander (2021): CC by 4.0 DEED: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> (no changes).

This video essay is part of the research project "Nuevos imaginarios del rural en la España contemporánea: cultura, documental y periodismo" (PID2021-122696NB-I00) funded by MICIU/AEI/10.13039/501100011033/ and ERDF A way of making Europe

---

References

- Arlander, Annette. 2021. "Dear Olive Tree." *Journal of Embodied Research* 4 (2): (19:40). <https://doi.org/10.16995/jer.70>
- Barrera, Eloi. 2023. Interview. La Seu d'Urgell. 28 July.
- Bennett, Jane. 2022(2010). *Materia vibrante. Una ecología política de las cosas*. Caja Negra. Buenos Aires.
- Bell, David. 2006. "Variations of the Rural Idyll." In *The Handbook of Rural Studies*, edited by Paul Cloke, Terry Marsden, and Patrick Mooney, 149–60. London: Sage.
- Braidotti, Rosi. 2020(2019). *Coneixement posthumà*. Arcàdia. Barcelona
- Castelló, E. 2024. Voices from the Emptiness. Developing the agentic rural on Spanish television, *Critical Studies in Television: The International Journal of Television Studies*,19(1): 7–24. <https://doi.org/10.1177/17496020231202511>
- Carbó, Gemma. 2023. Interview. L'Espluga de Francolí. 20 July.
- Cerarols, Rosa. 2023. Interview. Barcelona. 20th September.
- Freixa, Vanesa. 2023. *Ruralisme. La lluita per una vida millor*. Barcelona: Ara Llibres.
- Freixa, Vanesa. 2023. Interview. Olp. 21st June.
- Gang, Elaine and Tsing, Anna. 2018. "How things hold. A diagram of coordination in a Satoyama forest". *Social Analysis. The International Journal of Anthropology*, 62(4): 102–145. <https://doi.org/10.3167/sa.2018.620406>
- Halfacree, Keith. 2006. "Rural Space: Constructing a Three-Fold Architecture." In *Handbook of Rural Studies*, edited by Paul Cloke, Terry Marsden, and Patrick Mooney, 44–62. London: Sage.
- Hall, Tim. 2020. "After the Rural Idyll: Representations of the British Countryside as a Non-Idyllic Environment." *Geography* 105 (1): 6–17. <https://doi.org/10.1080/00167487.2020.12094083>
- Harman, Graham. 2018. *Object-Oriented Ontology. A New Theory of Everything*. Milton Keynes: Penguin Random House.
- Ingold, Tim. 1993. "Temporality of the Landscape." *World Archaeology* 25 (2): 152–74. <https://doi.org/10.1080/00438243.1993.9980235>
- Peirce, Charles S. 1998(1972). *The Essential Writings*. New York: Prometheus Books (Originally published as *Collected Papers of Charles Sanders Peirce* by Harvard University Press, 1931–1958).
- Ricoeur, Paul. 2016(1981). *Hermeneutics and the Human Sciences. Essays on Language, Action and Interpretation*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sucarrats, Josep. 2023. Interview. Barcelona. 20th September.
- Tsing, Anna. 2011. "Arts of inclusion, or how to love a mushroom". *Australian Humanities Review*, 50: 5–21. <http://doi.org/10.22459/AHR.50.2011>
- Tsing, Anna. 2015. *The Mushroom at the End of the World. On the Possibility of Life in Capitalist Ruins*. Princeton University Press. Princeton and Oxford.

